

Resum

La present Tesi Doctoral es titula: "Richard S. Field: 'Sentències sobre l'art imprès' per a una estampa contemporània. Una Proposta pràctica: La Plaça Redona de València com a metàfora del sistema-univers del Gravat per a la construcció fenomenològica de la identitat nòmada".

La base d'aquest treball d'investigació pretén demostrar com la problemàtica d'una identitat nòmada permet elaborar un llenguatge propi, a partir d'una necessitat que sorgeix de l'única intenció del subjecte: Ser/Hàbitat, que es consolida simbòlicament a través d'un objecte real: la Plaça Redona de València, i d'una situació objectiva: les "Sentències sobre l'art imprès" de Richard S. Field.

En tractar-se d'una proposta teòric-pràctica, aquesta pretén introduir i estudiar totes aquestes complexes reflexions a través d'una metodologia específicament dissenyada per a aquest propòsit, marcada per unes noves relacions de la teoria per la pràctica, per aportar punts de vista inèdits en les maneres i en les tècniques de la construcció d'un sistema del pensament creatiu, per mitjà del pensar poèticament, des de la utilització d'un sistema gràfic.

Plantejat d'aquesta manera, el treball d'investigació està estructurat a través de l'estratègia metafòrica del viatge, que parteix d'un mateix lloc, l'objecte real i concret - la Plaça Redona de València-, per a establir un sistema circular que connecta en dos apartats, reflexió i acció, és a dir el meu món real, la intenció del subjecte -el Ser/Hàbitat- amb el món artístic, la situació objectiva -les "Sentències sobre l'art imprès".

Així, el primer apartat, introdueix la reflexió sobre la identitat del Ser/Hàbitat, des dels propis materials extrets en el treball de camp sobre l'experiència estètica viscuda entorn del meu món real, utilitzant per concretar el lloc públic triat -la Plaça Redona de València-, com a recurs poètic, metafòric i simbòlic.

El segon apartat procura per mitjà de l'acció mostrar el món artístic que en pretendre confrontar el sistema de la informació del pensament creatiu en la cerca d'un llenguatge, amb lògica de la imatge, amb la intuïció de l'experiència pròpia i amb la voluntat de les idees, procurant, a través de les "Sentències sobre l'art imprès", una estructura de muntatge que done forma i substància al diàleg visual, lineal, continu i progressiu amb la Plaça Redona, on enquadra el subjecte, per col·locar a aquest en la posició d'actuar, gravar, habitar i construir les raons de la seua circularitat, amb la història del gravat europeu des del segle XV fins a l'actualitat i els seus sistemes d'estampació, per mitjà de la realització de la proposta pràctica.